

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 139-ҳадис

* أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ حَصَلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ حَصَلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدَعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا عَاهَدَ عَدَرَ، وَإِذَا حَاصَمَ فَجَرَ. (رواه الشيخان عن ابن عمر)

Кимда тўрт хил иллат бўлса, у ҳақиқий мунофиқдир. Кимда ана шулардан бирор хислат бўлса, токи ташлагунча унда нифоқликдан бир хислат сақланиб туради. (Яъни:) гапирса, ёлғон гапирди. Ваъда берса, хилоф қилади. Аҳдлашса, хиёнат қилади. Хусуматлашса, гуноҳга ҳам қўл ураверади.

Ибн Умар (розияллоҳу анҳумо)дан. Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

